

Zpravodaj pražské farní obce starokatolické církve

KŘIŽOVATKA

Září 2008

2. ročník/9. číslo



10. 8. svatováclavská pouť - "Chvalte [Hospodina] bubnem a tancem, chvalte ho strunami a flétnou... Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina!" (Ž 150 4. 6)

Slovo úvodem

Milé sestry, milí bratři,
Září je zajímavé dvojicí svátků, které jistou svou protikladností představují povahu křesťanství. Universalismus Církve vyjadřuje svátek Narození Panny Marie, schopnost Církve posvětit vše dílčí a místní a svou obecnost na dílčím ukázat představuje slavnost Svátého Václava. Povaha Církve je eucharistická, nejen chléb a víno, ale celý svět předkládá Bohu k posvěcení a proměnění.

Naše dva svátky též naznačují dva pohyby. První, kdy Bůh Syn vzal na sebe tělo právě z Marie, skrze níž si tak

„zadal“ s hmotou. Věrný křesťan Václav zušlecht'oval zemi, stavěl chrámy, osvobozoval otroky, zval vzdělance. Jako dobrý správce převzal lidským hříchem porušený hmotný svět, aby jej odevzdal majiteli – Bohu. A to ne zdevastovaný, ale naopak ozdobený tvořivou prací křesťanských rukou.

Tedy dvě polohy, obecná a dílčí, a dva pohyby, shora dolů a zezdola nahoru, vystihují Církev. Církev, v níž nejen smíme, ale snad i chceme a měli bychom být. A to nejen v září.

Jakub Lev Houdek

Farní pokladna

Září

Sbírky:	rotunda Nalezení sv. Kříže: 3 679,50Kč
	sv. Vavřinec: 2 940,50 Kč
Příspěvky:	50,- Kč
Výdaje:	Pouť sv. Vavřince: 7 609,- Kč
	Sbírka na IBK: 6 400,- Kč
	Květiny: 763,- Kč

To znamená:

Příjmy za květen:	6 670,- Kč
Výdaje:	- 14 772 Kč
<u>VÝSLEDEK HOSPODAŘENÍ:</u>	<u>-8 102,- Kč</u>

Kalendář farní obce

Pravidelné bohoslužby

- Neděle 10⁰⁰** - eucharistická slavnost u sv. Máří Magdalény
Neděle 17⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Úterý 18⁰⁰ – eucharistická slavnost s nešporami u sv. Kříže
Středa 18³⁰ - eucharistická slavnost u sv. Kříže
Středa 17⁰⁰ – studentské bohoslužby v kapli na Bateriích
Čtvrtek 18⁰⁰ - eucharistická slavnost u sv. Rodiny
Čtvrtek 18⁰⁰ – nešpory (**od září se opět konají**)
Pátek 17⁰⁰ - eucharistická slavnost v katedrálním chrámu sv. Vavřince

Událo se

10. 8. – jsme slavili poutní eucharistickou slavnost v katedrálním chrámu sv. Vavřince. Letos to byla skutečně pouť v pravém slova smyslu, neboť pro děti byly připraveny různé hry a divadlo. Dospělí si mohli po eucharistické slavnosti vyslechnout koncert několika hudebních skupin. Pro více informací můžete navštívit církevní stránky, kde je také odkaz na fotogalerii.

Kalendárium

28. 9. – budeme slavít svátek našeho národního patrona sv. Václava. Slavnostní eucharistie se bude slavít v katedrálním chrámu sv. Václava na Petříně od 17hod. Bohoslužba v rotundě nalezení sv. Kříže se konat nebude. Po eucharistické slavnosti v kostele pod kůrem se odehraje slavný příběh nosče Cyrana de Bergerac v podání divadelního souboru Ty-já-tr.

30. 9. – se již tradičně v poslední úterý v měsíci po eucharistické slavnosti bude konat meditativní pobožnost se zpěvy z Taize. Všichni jste srdečně zváni.

7. 9. — XXIII. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 12, 1-14

Žalm 149

2. čtení: Ř 13. 8- 14

Evangelium: Mt 1, 1-16. 18-23

Z dnešního čtení vyplývají nejméně dvě důležité věci. Jednak, jednota potřebuje mnohost. Stačí dva nebo tři, aby byl Ježíš vprostřed nich, ale nestačí jeden. Už proto je potřeba Církve. Zadruhé je pozoruhodný spoleh Boha na lidi. Co je na zemi svázáno, zůstane svázáno na nebi. Tato nemalá moc Církve ovšem závisí znovu na mnohosti v jednotě. Spolek, strana, vojenská jednotka, kmen, mnohdy i rodina jsou celky exkluzivní, vyža-

dující uniformitu. Každý individuální rys je pak funkcí nějaké nadosobní vůle. V Církvi je každý ve své jedinečnosti součástí kosmické Eucharistie, obětované Bohu k posvěcení. V tomto vztahu Boha a Církve je moc, lépe řečeno tento vztah je mocný. Všude jinde pak musí tím víc platit, že Církev je chudá, bezmocná, pokorná, téměř nefunkční a mnohým k smíchu.

8. 9. — narození panny Marie

1. čtení: Mi 5, 1-4a

Žalm 13

Evangelium: Mt 1, 1-16. 18-23

Ježíš umí danost, často velmi tíživou (práci, chudobu, ba i smrt) proměnit v dar. Dříve, a někdy či někde i dnes, je člověk určen svým rodokmenem. Ježíšův rodokmen sám sebe popírá dobově netypickým uvedením hned čtyř žen, nadto cizinek, hříšnic, nebo obojího, jako by to tenkrát nebylo jedno. Výklad, že se tak Ježíš přiznává k hříšníkům, nestačí. Ba ani že tím

vyvrací předsudky. Řekl bych, že právě na křehčí a zranitelnější části lidstva ukazuje, jak on sám přijímá hrubost světa, kterou vytrpěl až na Kříž. Ježíš hrubost přijímal, vždyť jeho matka jí byla obklopena, trpěla nouzí a rodila v chlévě. Přesto měl Ježíš sotva v oblíbené hrubé lidi. Ale ty na mariánské svátky moc neužije, tak o nich netřeba psát.

14. 9. — XXIV. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 14, 19-31

Žalm 114

2. čtení: Ř 14, 1-12

Evangelium: Mt 18, 21-35

Správná zpověď by měla začínat a zároveň končit otázkou „odpustil jsi všem?“ I v Otčenáši je přesnější prosit o odpuštění dluhů, vina je spíše kategorií psychologickou, vedoucí do neurozy, pocitu viny – a církev se stává sektou

právě tehdy, když s pocitem viny operuje. V odpouštění i jinde máme napodobovat Boha. Není však ještě úžasnější, kolik toho s Bohem máme společného, že ho vůbec napodobovat **můžeme?!**

21. 9. — XXV. neděle v mezidobí

1. čtení: Ex 16, 2-15

Žalm 105

2. čtení: Fp 1, 21-30

Evangelium: Mt 20, 1-6

Jedni postávají na trhu, druzí se tuží na vinici. Jedni dřou od rána, druzí si párkrát kopnou. Jedny nikdo nenajal, druzí reptají na nerovnost v odměňování (právě pro její, byť z jiného hlediska, rovnost: jeden denár pro každého). Co mají společného, je, že mezi nimi prochází Ježíš. Neomezuje se jen na tržiště, nebo jen na vinici.

Omezuje se ale trpícím a ukřižovatelným tělem a ne zrovna světovým aramejským jazykem. Oslovuje totiž lidi, a ne naprogramované mašinky, které hned pochopí, co se jim ukládá, navíc všechny naráz a stejně. Možná jen ti, kdo soudí víru druhých, se takovými mašinkami stávají.

28. 9. – slavnost sv. Václava, mučedníka

1. čtení: Mdr 6, 9-21

Žalm 1Pa 29

2. čtení: 1Pe 1, 3-6 2, 21b-24

Evangelium: Mt 16, 24-27

Člověk si rád vybírá, a rovnou to nejdůležitější: kým je. Hrozí, že zveličí nějaký rys, vlastnost, postoj, učiniv z nich prostor, kde jediné obcuje s Bohem, a vše ostatní Bohu upře v domnění, že to upírá sobě, aby se Bohu zalíbil. A jinde než v této chtěné totožnosti, se není ochoten sdílet ani s ostatními, a nespolupracují-li, už padají výčitky: neporozumění, snaha přizpůsobit. A nejhorší na

tom je, že ony výčitky často platí, neboť druzí dělají tu stejnou chybu.

Přítom určení člověka je jediné, aby byl svatý. Svatý jako Václav, Panna Maria... nakonec jako Bůh sám. A ona svatost není věcí čehosi, v čem si jeden umíní být dokonalý. Je věcí celku, který člověk přijme. Jak celku své bytosti, tak celku světa.

Křížovatka – měsíčník. Vydává biskupský ordinariát. Za obsah zodpovídá Martin Hlouch, Jakub Houdek a autoři příspěvků. Vydáno: 4. 9. 2008. Náklad: 30Ks. Neprodejné.

Kontakt: Na Bateriích 27, 162 00 Praha 6; email: krizovatka@starokatolici.cz; <http://praha.starokatolici.cz>

© 2008